

Abstrakt (česky)

Maskování hlasu se může potenciálně objevit v každém řečovém projevu spojeným s kriminálním případem. Aby bylo možné pachatele správně identifikovat, je třeba analyzovat řečový materiál a porozumět tomu, jakým způsobem mohou jednotlivé typy maskování ovlivňovat hlasové kvality mluvčího. Tato práce se zabývá schopností maskování hlasu u tří skupin mluvčích rozdělených podle úrovně nejvyššího dosaženého vzdělání. Jejím cílem bylo zjistit, jaké strategie mluvčí ve snaze o zakrytí identity používají a zda se ve volbě těchto technik a v jejich úspěšnosti jednotlivé skupiny liší. Výzkum je založen na 86 nahrávkách 43 mladých lidí ve věku od 20 do 31 let, které byly pořízeny v Praze a Plzni. Od každého účastníka byly získány dvě čtené promluvy, nemaskovaná a maskovaná, které byly mezi sebou porovnávány. Výsledky ukazují, že preferovanými technikami používanými k maskování hlasu byly fonační změny, zejména snížení a zvýšení základní frekvence hlasu. Mezi třemi zkoumanými skupinami se sice objevily rozdíly nejen v povaze strategií maskování, ale i v jejich úspěšnosti, ale tyto rozdíly byly tak malé, že k jejich potvrzení bylo třeba dalšího výzkumu.